

[Lange.]

for Ejendomme og for Jord, men jeg tror ikke, at disse særlige Forhold er af den Art, at de skulde kunne bevirke, at denne Sag ikke kan gennemføres paa betryggende Maade. Der kan ogsaa undertiden gøre sig særlige Forhold gældende med Hensyn til Bygninger og Jord — jeg kan som Eksempel nævne Skade ved Stormflod, ved Jordskælv. Ogsaa dèr er en ganske særlig Risiko, men naar man har fordelt Risikoen ud paa et stort Antal Laaneobjekter, bliver denne ganske særlige Risiko — noget lignende vil komme til at gælde for Skibsfartens Vedkommende — i Virkeligheden ikke af nogen Betydning.

Men naar man ser saaledes paa det, at man ved Oprettelsen af en Skibshypotekkasse skal sørge for, at Tilliden til Kasseobligationer, til Kreditforeningerne i Almindelighed saavel som til Skibshypotek-kassen bevares og udvikles, har det ogsaa stor Betydning, at man faar fuld Klarhed over Forholdet med Hensyn til Kasseobligationerne. Efter Lovforslaget garanterer Staten for Indløsnings af Kasseobligationerne, men ikke for Renteydelsen. I de Kreditforeninger, der er statsgaranterede, garanteres der for Forrentning, men ikke for Indløsning. Dette Forhold vil for Købere af Kasseobligationer rejse Spørgsmaal, som de vanskeligt faar besvaret gennem det foreliggende Lovforslag. Den Omstændighed, at man garanterer for Renteydelsen, men ikke for Kasseobligationerne i Husmandskreditforeningerne og Sønderjyllands Kreditforening, har tidt i de obligationskøbendes Kreds fremkaldt Tvivl om, hvad der virkelig menes dermed, men en endnu større Tvivl synes jeg maa rejse sig, naar man her vil garantere for Indløsnings af Obligationerne, men ikke for Forrentningen. I det andet høje Ting har man sagt, at det var en Begrænsning af Statens Risiko. Ja, det er maaske vanskeligt at afgøre. Jeg vil være mere tilbøjelig til at mene, at det er en Udvidelse af Statens Forpligtelse, for det maa dog være saadan, at hvis Renten ikke betales til den Tid, da den skal betales, maa Kapitalen være forfalden. Saa vil Staten straks være forpligtet til at betale, og dermed synes jeg ogsaa, at Sikkerheden for Forrentningen i Virkeligheden er givet. Jeg synes, dette Spørgsmaal maa staa mere klart, end det gør i det foreliggende Lovforslag. At der skulde kunne sættes Kasseobligationer paa Markedet, med Hensyn til hvilke der herskede Usikkerhed om, hvorvidt de vilde blive forrentet, idet der kunde henvises til, at den Garanti, Staten var gaaet

ind for, kun gjaldt Indløsnings af Obligationerne, men ikke Forrentningen, synes jeg er i høj Grad uheldigt.

Der er en hel Række Spørgsmaal, som Forslaget giver Anledning til, men disse bevares antagelig til Dels af Vedtægten, som det Udvalg, der vel vil blive nedsat, faar Lejlighed til at se. Der staar i Forslaget, at Ændringer i Vedtægten skal stadfæstes af Ministeren for Søfart og Fiskeri efter Samraad med Finansministeren. Der staar intet om de oprindelige Vedtægter, men jeg maa gaa ud fra, at disse enten skal udarbejdes af Ministeriet eller i hvert Fald stadfæstes af Ministeriet. Der staar heller ikke i Bemærkningerne noget om, hvem der vælger de tre Bestyrelsesmedlemmer. Der staar, at de to Bestyrelsesmedlemmer vælges af Ministeren for Søfart og Fiskeri og Finansministeren; de tre andre vælges formodentlig af Garanterne. Men jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Enkeltheder, som jeg mener vi faar Lejlighed til at drøfte i det kommende Udvalg. De kritiske Bemærkninger, jeg har fremsat, har ikke haft til Formaal at lægge Sten i Vejen for Spørgsmaalets Løsning, men at yde mit Bidrag til den bedst mulige Løsning. Jeg anser den foreliggende Opgave for særdeles betydningsfuld for vort Lands Skibsfart. Dette Erhvervs Udvikling og bedst mulige Eksistensbetingelser vil altid have min og mit Partis store Interesse, og vi vil kun kunne være tilfredse, hvis vi ved vor Støtte kan bidrage til en god Udvikling for dansk Skibsfart. Jeg kan derfor anbefale det foreliggende Lovforslag til en velvillig, men ogsaa grundig Behandling.

Gunnar Fog-Petersen: Det er ganske karakteristisk at se, hvad der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget. Medens man ved Hjælp af Statens Eksportkreditter kan yde Hjælp til danske Skibsværfter til Bygning af Skibe for udenlandsk Regning, er man ikke paa de hidtil foreliggende Vilkaar i Stand til fra Statens Side at yde Støtte til Bygning af Skibe for dansk Regning. Det er et Forhold, som sikkert er skævt og trænger til at ændres.

Det Lovforslag, vi har til Behandling, vil, hvis det gennemføres, bidrage til at bringe dette Misforhold ud af Verden. Der er jo mange Røster oppe i Tiden og har været det i længere Tid om, at Statens Indgriben i Erhvervslevets Forhold og dens Gaaen ind i Erhvervslevet med økonomisk Risiko skulde ikke udvides, men begrænses. Disse Røster taler forgæves mod en